

OM LOTHARINGEN FRA 840 TIL 960.

Kongedømmet Lotharingen blev til som et resultat af de magt-delingsforhandlinger der fandt sted i Verdun i 843 mellem den afdøde kejser Ludvig den Fromme's sønner Charles/Karel II de Kale (den skaldede), Lothaire I og Ludvig den tyske.

Lothaire I blev konge over det område, der også blev opkaldt efter ham, nemlig Lotharingen.

Lotharingen omfattede en bred stribe land fra Nordsøen til vore dages Italien, herunder vore dages Holland, Belgien, Luxemburg, Tyskland vest for Rhinen, de franske provinser Lorraine, Bourgogne og Provence, Schweiz samt dele af Norditalien.

Da Lothaire I abdicerede i 855, blev landområdet delt mellem hans sønner.

Sønnen Lothaire II blev konge i det beskårne Lotharingen, der omfattede vore dages Holland, Belgien, Luxemburg, Tyskland vest for Rhinen, de franske provinser Alsace og Lorraine samt Schweitz.

Efter den barnløse Lothaire II's død i 1870 blev Lotharingen delt mellem de øst- og vestfrankiske kongedømmer. Dette førte i de følgende århundreder til adskillige konflikter mellem Frankrig og Tyskland.

Efter kong Zwentibold's død i 900 blev Lotharingen indlemmet i det Øst-frankiske kongerige (Tyskland). Denne indlemmelse blev ikke akcepteret af kongen af Vest-Frankien, Charles III le Simple (den enfoldige).

Det lykkedes ham på opfordring af områdets baroner at blive konge over hele Lotharingen i 911.

Samme år indgik han en overenskomst med Normannerne. Han afstod området Normandiet til dem. Til gengæld lod en del af Normannerne sig døbe og blev kristne.

I 920 var baronernes støtte forsvundet, og de forsøgte at afsætte Charles III. Han søgte hjælp hos greve Herbert af Vermandois, som imidlertid bedrog og fængslede ham.

Det siges, at den tyske konge Heinrich I fik ham frigivet mod at han blev belønnet med "*the right hand of St Denis and the entire kingdom of the Lotharingians*".

Heinrich I indsatte i 928 grev Giselbert (af Maasgau) som hertug af Vest-Frankien, der således blev et len under det tyske kejserdømme.

For at sikre bedre tysk kontrol med området opdeltes Lotharingen i 959 i hertugdømmerne Nedre Lotharingen og Øvre Lotharingen.

Nedre Lotharingen svarede stort set til ærkebispedømmet Köln, mens Øvre Lotharingen stort set svarede til den gejtlige provins Trier,

En rest af Øvre Lotharingen er det nuværende Alsace-Lorraine (Elsass-Lothringen).